



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 29/2019
18.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саше Стојића, због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Стојића, адв. Владимира Ђуричића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 6/18 од 20.03.2019. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж По1 Тои 3/19 од 17.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Стојића, адв. Владимира Ђуричића, као основан, па се укидају правноснажна решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 6/18 од 20.03.2019. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж По1 Тои 3/19 од 17.05.2019. године и предмет враћа Вишем суду у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 6/18 од 20.03.2019. године, усвојен је захтев тужиоца за организовани криминал Оик 4/18 од 30.11.2018. године, за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела и одлучено да се од окривљеног Саше Стојића трајно одузме породична стамбена зграда површине 253м² и помоћна зграда површине 16м² у ..., улица ..., која се налази на катастарској парцели број ... КО ..., уписане у лист непокретности број ... КО ... и одлучено да ће одузетом имовином до правноснажног окончања поступка за трајно одузимање имовином управљати Дирекција за управљање одузетом имовином Републике Србије.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж По1-Тои 3/19 од 17.05.2019. године, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника окривљеног Саше Стојића, адв. Владимира Ђуричића изјављена против решења

Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои – По1 6/18 од 20.03.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног Саше Стојића, адв. Владимир Ђуричић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, одбаци као неблаговремен захтев јавног тужиоца за трајно одузимање имовине или пак побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. ЗКП, па је одржао седницу већа, о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, а у којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Стојића, адв. Владимира Ђуричића, је основан.

Из списка предмета произилази да је пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал СПК По1 38/18 од 22.05.2018. године прихваћен споразум о признању кривичног дела СК 40/18 од 15.05.2018. године, закључен између тужиоца за организовани криминал Републике Србије и окривљеног Саше Стојића.

Окривљени Саша Стојић је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године и осам месеци у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору ближе наведено у изреци ове пресуде.

Према окривљеном, изречена је и мера безбедности одузимања предмета у смислу члана 267. став 7. КЗ, на начин ближе наведен у изреци ове пресуде.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка као и паушал у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Заменик тужиоца за организовани криминал, бранилац и окривљени сагласно су се одрекли права на жалбу против одлуке суда донете на основу споразума о признању кривичног дела.

Тужилац за организовани криминал, поднео је Вишем суду у Београду, Посебно одељење захтев за трајно одузимање имовине Оик 4/18 дана 30.11.2018. године.

Одредбом члана 38. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, прописано је да јавни тужилац подноси захтев за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела у року од шест месеци од дана

достављања правноснажне пресуде којом је утврђено да је учињено кривично дело из члана 2. овог закона.

Имајући у виду наведену законску одредбу, по налажењу Врховног касационог суда, рок од шест месеци за подношење захтева за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, рачуна се од дана достављања писменог отправка правноснажне пресуде јавном тужиоцу.

Дакле, благовременост подношења захтева за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, цени се у односу на чињеницу када је јавни тужилац примио писмени отправак правноснажне пресуде и од тада тече рок од шест месеци за подношење наведеног захтева.

Из образложења првостепеног и другостепеног решења, произилази да нижестепени судови рок за подношење захтева јавног тужиоца за трајно одузимање имовине „везују за наступање правноснажности пресуде“.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, погрешан је наведени закључак нижестепених судова, да се благовременост подношења захтева „везује“, за дан правноснажности пресуде, а не за датум достављања писменог отправка пресуде јавном тужиоцу за организовани криминал (члан 38. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела).

С обзиром на наведено, по налажењу овог суда, побијана правноснажна решења су донета уз повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП у вези члана 38. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, а на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Стојића.

Стога је, Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Стојића, адв. Владимира Ђуричића, као основан, укинуо правноснажна решења и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, поступити по истим, те имајући у виду одредбу члана 38. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, бити у могућности да доносе правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић